

РЕШЕНИЕ

№ 12947

гр. София, 02.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 24.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **476** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и следващите от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба А. А. Д., [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение-неженен, ЛНЧ [ЕГН], против Решение №88-ОК/05.11.2025г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

Жалбоподателят твърди, че решението е постановено при допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените от него обстоятелства. Твърди още, че е нарушена и самата процедура по чл. 76а от ЗУБ, не му са връчени указания за реда на провеждане на производството. Моли за отмяна на акта и връщане на преписката за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят А. Д., редовно призован, не се явява, не се представлява.

Ответникът по жалбата – Интервюиращ орган при ДАБ при МС, чрез процесуалния си представител юр.П. счита, че жалбата е неоснователна, като излага подробни съображения и моли да бъде отхвърлена.

По фактите:

За първи път чуждият гражданин е подал до председателя на ДАБ при МС молба с вх. №ОК-13-1959 на 03.10.2024г. с искане за предоставяне на международна закрила в Република България. Молителят разказва в личното си интервю, в процедурата по предоставяне на закрила, че: “живял е в [населено място], в близост до [населено място], което е под контрола на кюрдите, имало постоянно сблъсъци между кюрдите и различни арабски племена, подкрепяни от режима. Не е ходил на училище, защото като е започнала войната, напуснал С. нелегално за Турция, там останал около 15 дни, след което преминал нелегално в Р.България. С адвокатката се свързал като взел телефонния и номер от трафиканта, който го е вкарал в България, платил и 550 евро за да го регистрира законно, не е членувал в политическа партия или организация, не е бил член на военна групировка, има 4 братя, 5 сестри, майка му и баща му, а от друг брак на баща му има още 6 братя и 7 сестри, като всички са в С., не е съден или осъждан. Напуснал С. заради войната и ако остане там, ще го вземат войник, вече е голям и животът в С. е много труден много е зле, целта му е била да стигне до България, защото не е имал финансова възможност да плати да стигне до Германия. С Решение № 12136/21.11.2024г., издадено от председателя на ДАБ при МС на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. Издаденият индивидуален административен акт е обжалван пред Административен съд - София-град (АССГ). С Решението № 13140/15.04.2025г., постановено по адм. дело № 12663/2024г. 9 състав, Първо отделение на АССГ е отхвърлил жалбата на сирийския гражданин срещу издаденото от председателя на ДАБ при МС решение. Първоинстанционното решение не е обжалвано пред Върховния административен съд от чужденеца и е влязло в сила на 08.05.2025г.

На 21.10.2025 г. А. Д. е подал последваща молба за закрила рег. №КП-01- 7530. С горепосочената последваща молба А. Д. желае да бъде образувано производство за предоставяне на международна закрила. Мотивира желанието си с твърдението, че през последните месеци в различни части на С., продължавал активен въоръжен конфликт и граждански репресии. Гражданската война продължавала и всеки ден имало в региона от който бил множество престрелки между различни въоръжени групировки. Района в който живеел се контролирал от сирийските бунтовници. Страхувал се за живота си, ако се завърнел в С., т.к. може да бъде убит от кюрдите, ислямски фундаменталисти или терористи. Молителят твърди, че има основание да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут. Чужденецът не представя писменни доказателства./л.30/

На 28.10.2025 г. молителят са изпратени Указания относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за международна закрила в Р.България./л.23/. В тези Указания е посочено в част „Производство за предоставяне на международна закрила“ - „До произнасянето по молбата сте длъжен да представите своите доказателства, като в случай че не ги представите, произнасянето ще се извършва без тези доказателства“, и в част „Последваща молба за предоставяне на международна закрила“ – „преди да се пристъпи към разглеждането ѝ по същество се преценява нейната допустимост с оглед на това дали се позовават на нови обстоятелства от съществено значение за личното ви положение и относно държавата ви по произход. В срок до 14 работни дни от подаването на молбата /.../ интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение.

С Решение №88-ОК/05.11.2025 на интервюиращ орган на ДАБ при МС не се допуска последваща молба рег.№КП-01- 7530/21.10.2025г. на А. А. Д. до производство по предоставяне на международна закрила с мотив, че не се обуславят нови обстоятелства.

Ответника, не представя доказателства кога е връчено решението на адресата. В о.с.з проведено на 24.03.2026г. юрк.П. представя 3 бр. справки за актуалното положение в С., които са приети с протоколно определение от същата дата.

При така установената фактическа обстановка и като извърши на основание чл. 168, ал. 1 АПК проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването, в законоустановения срок за това по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и срещу годен за обжалване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна, поради следните съображения:

С чл.76б, ал.1 ЗУБ на всеки отделен интервюиращ орган на ДАБ по чл.48, т.10 ЗУБ е възложена компетентността на решаващ орган по чл.2, б."б" от Директива 2013/32/ЕС да извърши по чл.76а ЗУБ и чл.33, ал.2 от Директива 2013/32/ЕС предварителното разглеждане на допустимостта на подадените до властите на Република България последващи молби по § 1, т.6 от ДР на ЗУБ вр. чл.2, б. "р" от Директива 2013/32/ЕС, след което да реши дали да се допуснат или не до производството за предоставяне на международна закрила за разглеждане по същество.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ , в установената писмена форма, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с [чл. 146, т. 1 АПК](#), съответно – за отмяна по смисъла на [чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК](#)./

На второ място, не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на лицето молител и предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно [чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК](#). По делото са представени доказателства, че на жалбоподателят са били връчени указания относно реда за подаване на молба за международна закрила на посоченият адрес и не му са му били ограничени правата така като е изложено в жалбата./л.23/

Съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ „в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила“. От тълкуването на тази разпоредби се обуславя извод, че в тежест на молителя е да представи писмени доказателства на органа, въз основа на които последният да вземе решение. В този смисъл е необходимо да се отбележи, че законът не предвижда задължение за органите на ДАБ при подаване на последваща молба от търсецо закрила лице да му указват, че трябва да представи нови писмени доказателства и да изложи нови обстоятелства. Настоящият съдебен състав намира, че в случая административният орган не е нарушил чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, а това се

следва и от характера на административното производство. Още повече и, че разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ не въвежда изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства, а според нея преценката за допустимостта се свежда до това дали е налице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, като именно тези доказателства удостоверяват, че обстоятелствата са нови. Що се отнася до тяхната доказателствена сила и относимост относно исканото предоставяне на международна закрила това е въпрос на анализа по същество, но именно в производството за предоставяне на международна закрила, а не в такова като процесното, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на кандидата или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор за наличието на материалноправните предпоставки по чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van Justitie en V. по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл.40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл.40, § 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут. Според тълкуването на СЕС, предоставено в т.58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл.40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл.12, § 1, б."а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

На трето място, следва да се извърши преценка за законосъобразността на акта – издаден ли е той в съответствие с материалния закон и неговата цел.

Съгласно чл. 76а ЗУБ „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2“. От тълкуването на тези разпоредби се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на последващата молба за международна закрила е чужденецът да се позове на нови обстоятелства,

които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по произход. Тези нови обстоятелства следва да бъдат доказани с допустими, необходими и относими доказателства, каквито по преписката липсват. В случая не се установява каквато и да е било промяна в неговото лично положение, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или същата да е била подложена на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота и или личността и като цивилно лице поради безогледно насилие при наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допустимост на подадената последваща молба. Не са налице и данни за събития, осъществили се след напускането на С., вкл. и за дейност, извършена от самият чужденец, и които да са от съществено значение при извършване на преценка налице ли е промяна в личното положение на жалбоподателят. В случая не са обосновани твърдения за осъществено спрямо молителят преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същият са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост.

На следващо място предвид изложеното в последващата молба подлежи на анализ ситуацията в държавата и произход – С. Видно от оспореното решение в страната по произход С. се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в посока подобрене на условията на живот и безопасност, като следвало да се има предвид и влиянието на международни организации в С., предлагащи услуги и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемащи общност. Оспореният акт е издаден с оглед на така установената от административния орган фактическа обстановка. В действителност, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за промяна в обстановката в С., но молителят, не посочи какъв начин тези нови факти по смисъла на [чл. 142, ал. 2 АПК](#) конкретно за него като личност представляват реална опасност, вкл. и предвид държавата му на произход, така че да обосноват допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Не се установява, че оттеглянето от власт или свалянето на досегашния президент Б. А. променя положението в С. в негативен аспект, доколкото от информацията от общодостъпни източници става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Напротив, засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. Освен това, в някои медии се публикуват и материали за милиони сирийци, намиращи се извън страната си, които са изразили желание да се завърнат в родината си след свалянето на президента Б. А.. В редица източници се появиха и данни, че Европейският съюз обсъжда спиране на санкциите срещу С., свързани с енергетиката и транспорта, че Министерството на отбраната на САЩ е започнало разработване на планове за изтегляне на всички американски войски от С., както и, че от страна на С. е направено изявление за превръщането на С. в стабилна и мирна страна, което ще бъде в интерес на всички в региона, за да се гарантира, че процесът на преход е приобщаващ и основан на върховенството на закона. В административният акт оценката на основателността на тези негови опасения е разгледана информацията, изложена в справка с входящ №МД-02-556 от 13.10.2025г./л.12-18/на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, от която е

видно, че: към настоящия момент информацията за С. дава основание да се приеме, че обстановката след свалянето от власт на Б. А. е по-скоро сравнително спокойна. Настъпилите нови обстоятелства не са довели до съществена промяна в обществено-политическия живот в страната, която да оказва негативно въздействие върху гражданите ѝ. Въпреки че в някои части на територията на С. положението е нестабилно и напрегнато, са започнали процеси на стабилизиране на обстановката и функциониране на обществените услуги. От фактическа страна няма индикации за това, че след идването на власт на новите управляващи в страната са настъпили преследвания на лица. Смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица. От така представената информация в справката става ясно, че обстановката в С. се подобрява значително и страната постепенно се нормализира. В този смисъл не представляват въоръжен вътрешен или международен конфликт спорадичните сблъсъци в райони на С., за които сочи справката, вкл. и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, тъй като те не биха могли да се определят по своя характер, интензитет и териториален обхват като представляващи самостоятелно основание за допустимост на молбата на жалбоподателят, вкл. и с оглед бежанска история. Този извод не се променя и от представените по делото справки от 11.02.2026 г., 17.02.2026 г. и 13.03.2026 г., видно от които се установява, че: "На 13 март 2025 г. временният сирийски президент А. ал Ш. подписва конституционна декларация, очертаваща петгодишен преходен период. Декларацията постановява, че ислямът е религията на президента, а ислямската юриспруденция е основният източник на законодателство и гарантира независимостта на съдебната власт, свободата на изразяване и медиите, както и политическите, образователните и трудовите права на жените. На 29 март 2025 г. Ал Ш. обявява сформирването на преходно правителство, съставено от 23-ма министри от различен етнически и религиозен произход, включително представители на алауитски, християнски, друзки и кюрдски общности. На 3 септември 2025 г. сирийското Министерство на правосъдието обявява, че вече е отменило няколко милиона забрани за пътуване срещу сирийски граждани, регистрирани в системата за търсене. Повечето от забраните се смятат за издадени през последните 14 години и са свързани предимно с политически изявления срещу бившето правителство на Б. А.. Обработката на останалите досиета ще продължи, като пътуващите няма да бъдат арестувани при пристигането си в С., а само ще бъдат информирани за текущия си правен статус, освен ако няма активни съдебни производства от страна на прокуратурата. В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 12 декември 2025 г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 275 882 души. Завръщането на вътрешно разселените лица също продължава, като общият брой на завърналите се вътрешно разселени лица достига 1 955 090 души, 1 073 353 от които са напуснали места за настаняване на вътрешно разселени лица, главно в С. и Североизточна С.. ВКБООН подкрепя 605 завърнали се бежанци с логистична и транспортна подкрепа от граничния контролно-пропускателен пункт "Д." и на автогарите "С." и "С." след контролно-пропускателните пунктове "Б. ал Хава" и "Ал Салама" до различни дестинации, включително Х., Х., И., А. и Провинция Д. (R. D.). ВКБООН и Световната продоволствена програма раздават готови за консумация хранителни

кошници и високоенергийни бисквити на 755 завърнали се лица на транзитните автогари в И. и А.. Към края на май 2025г. северните и североизточните райони на провинция Д. ал 3., граничаещи с провинциите Р. на запад и Х. на север и североизток, са картографирани от Института за изследване на войната (ISW) и от СТР като намиращи се под контрола на Сирийските демократични сили (SDF). Районът около река Е., преминаваща през средата на провинцията от западната граница с Р. до югоизточната граница с И., се контролира от преходното правителство. През март 2025г. Сирийската мрежа за човешки права (SNHR) регистрира 23 смъртни случая цивилни лица в провинция Д. ал 3., през април 2025 г. 12 смъртни случая, а през май 2025 г. в провинцията са регистрирани осем смъртни случая на цивилни лица. За периода между март и май 2025г. Университетът в У. (UCDP) регистрира 54 цивилни жертви в провинция Д. ал 3.. Според оценки на ВКБООН, към 12 юни 2025 г. в провинция Д. ал 3. са пребивавали 192 946 вътрешно разселени лица и 46 557 души, които са се завърнали на територията на провинцията от вътрешно разселване, считано от 27 ноември 2024г. насам. ВКБООН допълнително изчислява, че към 15 май 2025г. общо 40 105 завърнали се от чужбина лица от началото на 2024г. живеят в провинция Д. ал 3., като по-голямата част (24 951 души) са се завърнали в окръг Д. ал 3., следван от Ал М. (12 061 души). Считано от 8 декември 2024 г. насам, 14 131 души са се завърнали в провинция Д. ал 3. от чужбина.

Не са налице никакви данни или доказателства, които да опровергават по съдържание информацията в изготвените справки, които на основание чл. 21, т. 6 и т. 7 от Устройствения правилник на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет се изготвят от Дирекция „Международна дейност“ и включват обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека, както и за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци. От съдържанието на справките и от общодостъпната информация от други източници става ясно, че дори и да се приеме, че е налице въоръжен конфликт в С., то същият явно, на първо място, не е повсеместен, и на второ – не е насочен пряко към мирните граждани на тази страна. Не може да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността и поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт. С оглед справките и приетите по делото доказателства съдът приема че административният орган е формирал волята си въз основа на различна от установената към момента фактическа обстановка, по аргумент от [чл. 142, ал. 2 АПК](#), с оглед изложеното по-горе и предвид личната бежанска история на жалбоподателя, за която няма данни да е променена, при това съществено, съдът приема, че правилно последващата молба на чужденеца не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. В тази връзка дори и да се приеме, че са налице нови обстоятелства, касаещи ситуацията в С., от същите не се следва извод за наличие на въоръжен конфликт, който би довел до безогледно насилие, така че да би се променила волята на интервюиращия орган да допусне разглеждането на молбата. Причините за напускане на С. вече са били изложени в преходното административно производство и са били обсъдени.

Поради което съдът приема, че оспореното решение е законосъобразно, поради което и

жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание [чл. 172, ал. 2 АПК](#), чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ **Административен съд София-град,34 състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **А. А. Д.**, [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С.,етническа принадлежност:арабин,вероизповедание: мюсюлманин-сунит,семеино положение-неженен,ЛНЧ [ЕГН] , срещу Решение №88-ОК/05.11.2025г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание [чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК](#).

съдия: